

РЕШЕНИЕ

№ 39820

гр. София, 28.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
публично заседание на 28.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9139** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197 и следващите от ДОПК вр. чл. 208 от ДОПК.

Образувано е по жалба на В. А. С., ЕГН: [ЕГН] с постоянен адрес: [населено място], кв. Горна Баня, [улица] със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. В, ет. 5, ап. 17, чрез адв. П.К. срещу решение № ПИ- 245/30.07.2025 г., издадено от Х. М. - Директор на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки на основание чл. 208, ал. 2 от ДОПК изх.№ С250022-012-0000029/26.06.2025 г., издаден от В. К., на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което е постановен отказ за отмяна на обезпечителната мярка, наложена с Постановление № С250022-022-0055367/ 22.05.2025 г. Жалбоподателят моли да се отмени обжалваното решение. Излага доводи за неправилност и незаконосъобразност на административния акт, постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и в несъответствие с целта на закона. Твърди се, че в постановения отказ на публичния изпълнител не става ясно, с постановление № С250022-022-0055367/22.05.2025 г. обезпечителната мярка върху кои по вид и размер задължения се разпростира и счита, че мярката не е довела до прекъсване на давността. Публичните вземания не са били установени и доказани основанията за спиране, прекъсване и други относими към института на давността обстоятелства, съответно не били предприемани други действия по принудително събиране на вземанията. Счита, че постановление за налагане на обезпечителни мерки № С250022-022-0055367/22.05.2025 г. нямало правно действие нито на прекъсващо, нито на спиращо давността обстоятелство и погасителният давностен срок по чл. 171, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК е изтекъл към 22.05.2025 г. много преди предприемането на действието по принудителното изпълнение. Претендира разnosки.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява, не се представлява.

Ответникът - директор на Териториална дирекция на НАП- С., чрез процесуалния представител юрк. К., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

От представените по делото доказателства се установява, че в ТД на НАП С. срещу В. А. С. е образувано изпълнително дело № 22140007874/2014 г. за принудително събиране на публични задължения. С разпореждане с изх. № С250022-105-0242638/13.06.2025 г. по изпълнителното дело са присъединени публични задължения, представляващи данък върху добавената стойност (ДДС) - главници и лихви, в общ размер на 126.87 лв.

За обезпечаване на задълженията по изпълнителното дело са наложени следните обезпечителни мерки: възбрана върху недвижим имот с ПНОМ № С180022-022-0076001/11.10.2018 г., запор върху банкови сметки ПНОМ № С1600022-023-0003941/24.11.2016 г., ПНОМ № С160022-022-0028000/15.10.2016 г., и ПНОМ № С170022-022-0035779/21.06.2017 г. и запор върху трудовото възнаграждение на длъжника с ПНОМ № С250022-022-0055367/22.05.2025 г.

На 06.06.2025 г. по принудителен ред от трето задължено лице - работодател, при когото е наложен запор на трудово възнаграждение, е постъпило плащане в размер на 830.03 лв. /осемстотин и тридесет лева и три стотинки/. Издадено е разпореждане изх. № С250022-125-0197592/13.06.2025 г. за разпределение на плащането от 830.03 г. лв., с което са погасени публични вземания - главници, установени с осигурителни декларации, отнасящи се за следните периоди: 01.12.2014 г. - 31.12.2024 г., 01.01.2015 - 31.01.2015 г., 01.02.2015 - 28.02.2015 г., 01.03.2015 г. и с Ревизионен акт (РА) № Р-22221816005475091-001/19.04.2017 г., отнасящи се за период 01.12.2012 г. - 31.12.2015 г.

На 12.06.2025 г. с вх. № С250022-000-0343394/12.06.2025 г. било постъпило възражение за давност, което е било разгледано от публичния изпълнител на 19.06.2025 г. и е било оставено частично без уважение. Същото е обжалвано по административен ред, като жалбата е оставена без уважение е Решение № ПИ-230/16.07.2025 г. Решението на териториалния директор не е влязло в сила, тъй като е оспорено по съдебен ред пред Административен съд София-град.

На 12.06.2025 г. било постъпило искане на за отмяна на обезпечителни мерки, който е бил разгледан от публичния изпълнител и е постановен отказ с разпореждане е изх. № С250022-012-0000029/26.06.2025 г.

Така издаденото разпореждане от 26.06.2025 г. е обжалвано по административен ред пред директора на ТД на НАП С., като с решение № ПИ-245 от 30.07.2025 г. жалбата на В.С. е оставена без уважение като неоснователна.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е процесуално допустима, но неоснователна по същество.

Разпоредбата на чл. 208 от ДОПК урежда основанията за отмяна на обезпечението. От нейната новела се установява, че отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно или по искане на длъжника в 14-дневен срок от постъпването ѝ след погасяване на публичното задължение, както и в случаите по чл. 225, ал. 1, т. 2 и 5. При съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното вземане отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно. Нормата на чл. 225, ал. 1, т. 2

и 5 от ДОПК предвижда, че производството по принудително изпълнение на публичните вземания се прекратява с разпореждане на публичния изпълнител, когато актът, с който е установено публичното вземане, бъде обявен за нищожен, обезсилен или отменен по установения ред (т. 2) и когато актът за установяване на задължението бъде изменен с решение на по - горестоящ орган или от съда и при предприетото принудително изпълнение е събрана сума, равна или надхвърляща сумата на задължението съгласно изменението; в този случай публичният изпълнител разпорежда връщането на надвнесената сума до размера, определен в решението за изменение, след което прекратява производството (т. 5). В настоящият казус от събраните доказателства не се установява наличието на нито една от цитираните предпоставки за отмяна на обезпечението, касателно възбранената вещ и запорите върху банковите сметки и трудовото възнаграждение.

От събраните по делото доказателства не се установява изцяло погасяването на публичното задължение по изпълнително дело № 22140007874/2014 г. по един от начините, посочени в чл. 168 от ДОПК и приложими съответно по отношение на физическите лица - съгласно посочения текст публичното задължение се погасява, когато е платено, чрез прихващане, по давност, при опрощаване, при смърт на физическото лице - след изчерпване на имуществото му, освен ако наследниците или други лица отговарят за публичното задължение. Не се установи и наличието на обстоятелствата по чл. 225, ал. 1, т. 2 или т. 5 от ДОПК. От събраните по делото доказателства не се установява и съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното вземане, за да се обоснове евентуално приложимостта на чл. 208, ал. 1, изречение второ от ДОПК. Съобразно чл. 208, ал. 3 от ДОПК решаващият орган, съответно съдът, отменя обезпечението, когато се установи, че са изпълнени изискванията по, ал. 1, изречение първо или че са налице условията по чл. 199, ал. 2. От събраните по делото доказателства не се установява наличието на условията по чл. 199, ал. 2 от ДОПК (съгласно посочения текст без съгласието на публичния вискател длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. Паричната гаранция се прави по сметката на публичния изпълнител. Такава не беше представена по делото.

Възражението за погасяване по давност на вземанията не следва да се разглеждат в настоящото производство, доколкото същите касаят разпореждане № С250022-137-0003709 от 19.06.2025 г. и са предмета на разглеждане по адм.дело № 8098/2025 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 84 състав, което към настоящия момент не е приключило с влязъл в сила съдебен акт.

Следователно, в хода на съдебното производство не се установи незаконосъобразност на отказа за отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки, а и на обжалваното решение, поради което жалбата се определя като неоснователна.

При този изход от процеса и предвид претенцията за заплащане на юрисконсултско възнаграждение, съдът счита че следва да осъди жалбоподателя да заплати на ТД на НАП сумата 100 лв. - юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 2 от ДОПК, Административен съд - София град, Трето отделение, 70-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. А. С., ЕГН: [ЕГН] с постоянен адрес: [населено място], кв. Горна Баня, [улица] със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. В, ет. 5, ап. 17, чрез адв. П.К. срещу решение № ПИ-245/30.07.2025 г., издадено от Х. М. - Директор на ТД на НАП С., с което е

оставена без уважение жалбата му срещу Отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки на основание чл. 208, ал. 2 от ДОПК изх. № С250022-012-0000029/26.06.2025 г., издаден от В. К., на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което е постановен отказ за отмяна на обезпечителната мярка, наложена с Постановление № С250022-022-0055367/ 22.05.2025 г.

ОСЪЖДА В. А. С., ЕГН: [ЕГН] да заплати на ТД на НАП С. сумата 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИ

Я: